

Životopis Heleny Illnerové

Helena Illnerová (rozená Lagusová) se narodila

28. prosince 1937 v Praze Karlíně. Tatínek Karel Lagus byl právník a maminka Libuše Lagusová (rozená Baxová) studovala Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, ale nedokončila ji. Vdala se a narodily se dvě dcery. Za 2. světové války byl tatínek vězněn v německých koncentračních táborech a o děti se starala jen maminka. Oporou jí byl její otec univerzitní profesor Bohumil Baxa, ten byl ale jako člen ilegální společnosti Obrana národa zastřelen německými okupanty za heydrichiády.

Po válce se tatínek vrátil a na přání rodičů začaly Helena i její sestra Blanka chodit do anglické obecné školy i do skautského oddílu Sluníčka. Na skauting Helena velmi ráda vzpomíná. Po zrušení anglické školy v roce 1948 se opět vrátila do obecné školy v Karlíně. Následovala tzv. „jedenáctiletka“ a po maturitě začala studovat Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy.

Po jejím dokončení v roce 1961 nastoupila do Fyziologického ústavu Československé akademie věd. V ústavu Helena působila na oddělení zkoumající vývoj savců. Později se věnovala studiu denních biologických rytmů, tj. časovému systému savců, a se spolupracovnicí prokázala, že centrální hodiny v mozku, které rytmy řídí, neudávají jen denní program organismu, ale slouží též jako sezónní kalendář. V odborné světové komunitě se začalo mluvit o „české škole chronobiologie“ (z řeckého chronos=čas).

V roce 1963 se vdala za Michaela Illnera, kterého poznala v turistickém oddílu. V roce 1966 se jim narodil syn Jakub a o rok později dcera Libuše. V 70. letech založila Helena oddíl malých děvčat při turistickém oddílu Slavoj Praha, který byl inspirován jejími vzpomínkami na milovaný skauting. Oddíl také nesl název Sluníčka a vedla ho 10 let.

Po sametové revoluci v roce 1989 byla zvolena do Komory volených zástupců ČSAV a v roce 1993 do Akademického sněmu AV ČR. V letech 1993-2001 byla místopředsedkyní a v letech 2001-2005 předsedkyní Akademie věd. V letech 2008-2010 byla též předsedkyní Učené společnosti České republiky. Po roce 1989 přednášela také na Univerzitě Karlově.

Helena má pět vnoučat a stále se zajímá o vědeckou činnost nejen v ČR, ale i v zahraničí. Za přínos pro vědu a pro společnost jí bylo uděleno mnoho ocenění. Vystupuje v médiích a ráda předává své znalosti mladým nadějným studentům.

